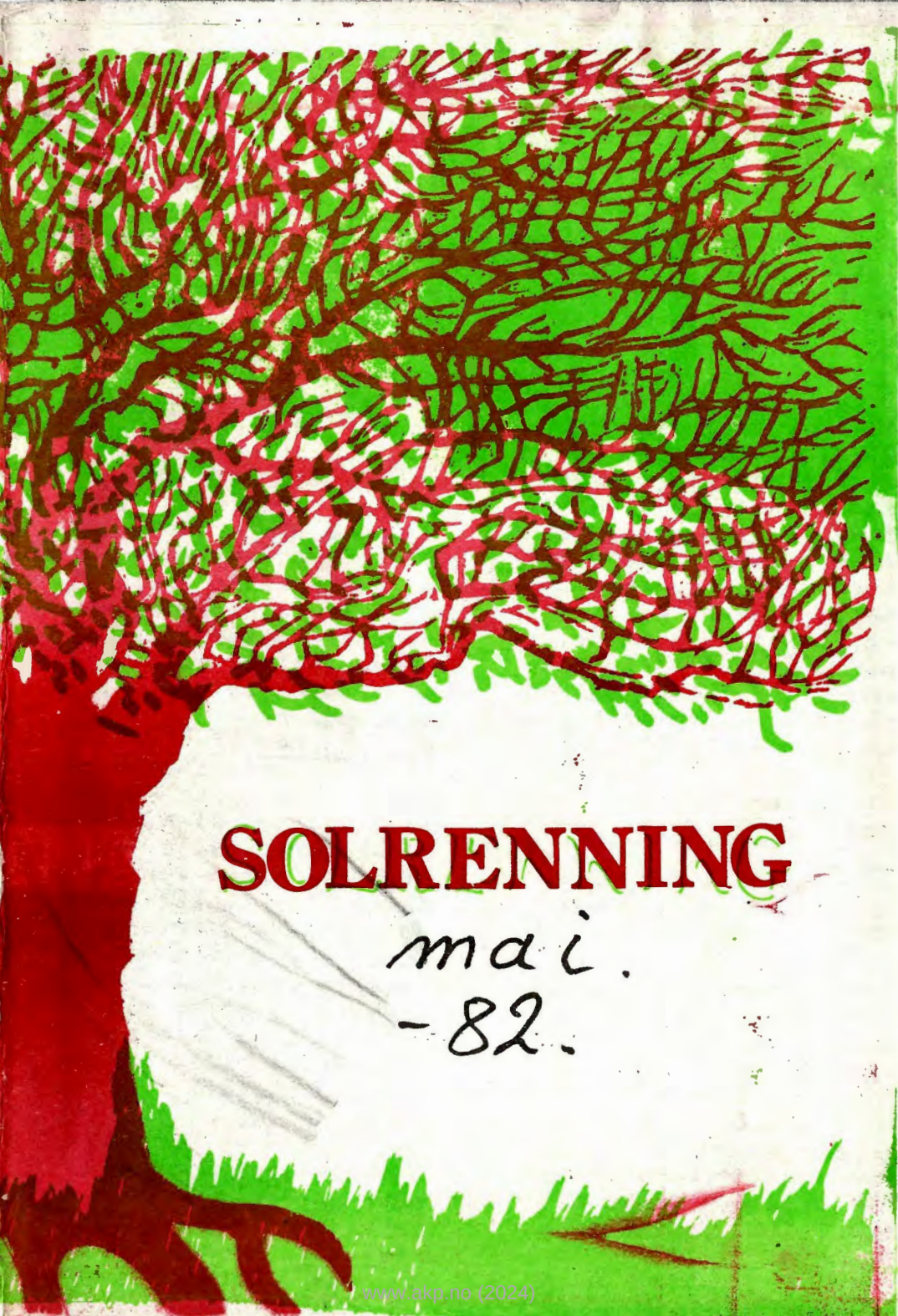

SOLRENNING

mai.
-82.

STUDIEUTVALGET OG SITUASJONEN I PARTIET

(1) Først litt om situasjonen i fylkespartiet:

=====

Årsmøtet viste at et relativt klart flertall støttet DS-flertallet (i det forrige DS) på de mest sentrale spørsmålene, sjøl om ÅM også fremmet en god del kritikk av det gamle DS. På denne bakgrunn har en del medlemmer meldt seg ut etter ÅM. Det er ikke en riktig holdning å moralisere over eller fordømme de som har meldt seg ut. Partiet er en frivillig sammenslutning, bygget på fellesskap i politiske mål og på personlig overbevisning. Men det er sjølsagt mulig å kritisere konklusjonen (utmeldingen) som politisk handling, på kameratslig vis og med ønske om fortsatt kontakt og samarbeid. La meg si det slik: Med all respekt for de utmeldte kameratene, mener jeg at de valgte feil. Det hadde vært både rett og mulig for de å fremme sine synspunkter og kritikk i partiet. Dvs. at jeg syns de kameratene med "oppøssisjons-synspunkt" som blir i partiet har

valgt det rette. De respekterer flertallsvedtak fra ÅM som demokratisk fattede vedtak, som uttrykk for hva flertallet i fylkespartiet faktisk mener. Dette er en demokratisk holdning. Samtidig er denne konklusjonen i tråd med det som er situasjonen nå: Vi har fått en foreløpig avklaring på noen saker. Men både ÅM og DS har vedtatt at diskusjonene må fortsatte, at vi ønsker takhøyde, bredde i standpunkter og skarp diskusjon om sentrale motsigelser. Ikke minst er vi bare i startfasen av den store strategiske sosialismediskusjonen (med de historiske erfaringene med sosialismen, demokratisk sentralisme, Kina, Stalin-epoken osv.). Her står det mange spørsmål, mange motsigelser, mye upløyd mark - det bør kunne bli en spennende, lærerik og avklarende diskusjon. Etter min mening burde de utmeldte kameratene blitt i partiet og deltatt i denne diskusjonen. Nå skal vi nok få til en åpen og grundig diskusjon med stor bredde likevel - ihvertfall ser studieutvalget det som sin oppgave å bidra til det.

2. Studieutvalget.

=====

Studieutvalget er ned-satt av DS. Etter ÅM har DS utvidet studie-utvalget (SU). SU består av kamerater som er med i DS og kamerater som ikke er DS-medlemmer. Utvalget representerer en stor bredde i poli-tiske standpunkter, bl.a. er medlemmer som plas-serte seg i "opposisjo-nen" med i SU.

Hovedmålsettingen:

SU skal være et reds-kap for medlemmene i fylkespartiet. Derfor ønsker vi at forslag og ideer, ønsker og be-hov blir lagt fram. SU vil både prøve å bidra til at medlemmene får grunnlagsmateriale til diskusjonene og prøve å drive på debattene. Her vil vi bruke Sol

renning, egne stensiler, og vi vil tilby møte-opplegg, seminar-opplegg, om mulig, stille innledere. Samtidig vil vi fortsette å avholde debattmøter, ut fra egne planer og forslag vi får.

I tråd med den høye pri-oriteringen studier/sko-lering har i denne peri-oden, har DS vedtatt at avdelingene skal utnev-ne en studieansvarlig. SU vil avholde 1/2-år-lige konferanser for de studie-ansvarlige i av-delingene. På denne må-ten kan vi både få opp-summert diskusjonene og stilt motsigelsene - og få målrettet studier/disk usjoner for neste fase.

(3) Studieutvalgets plane

=====

Av det forrige SU's pla-ner står det igjen ett møte som vi prioriterer å få gjennomført raskt: Arbeiderklassen og sosi-al demokratiet, innled-ning ved Kjell [redacted] [redacted]

Det vi prioriterer høyest er sosialismediskusjonen: Historisk materialisme, politisk økonomi, kapi-talismen i vår tid, er-faringer med sosialismen, p artimodellen. Dette er et omfattende opplegg som vil kreve både grundighet og tid. Men innenfor hvert av områdene ligger der en utfordring mht. til skoloring, heve kunnskap snivået - og samti-dig vet vi at et slikt grunnlag vil føre til en

konkretisering av analysen av kapitalismen og våre strategiske målsettinger. Med andre ord til en frisk og skarp debatt, helt sikkert med motsigelse. Utmerket, det vil heve nivået på diskusjonen.

Vi starter litt baklengs, med diskusjonen om parti-modell/demokratisk sentralisme. Mest fordi det er behov for denne diskusjonen i fylkespartiet nå, og fordi denne diskusjonen er fremmet, bl.a. av Per - Torstein [redacted] - i Sol renning med hans "Rosa Luxemburg-artikkel". Behovet for denne diskusjonen i fylkespartiet er tydelig nok så alment. Derfor starter vi med et opplegg for diskusjonen her, sjøl om denne diskusjonen egentlig burde komme på et seinere stadium, på et mer materialistisk og historisk-dialektisk grunnlag. Vi får heller akseptere disse manglene ved grunnlaget, ta en nødvendig diskusjon nå, og eventuelt ta den opp igjen seinere, i lys av den helhetlige forståelsen sosialismestudiene har gitt oss.

REDAKSJONEN

SÅ LENGE DET ER LIV, ER DET HÅP

M1-rørsle er nok ikkje død, trass i fleire sjølv mordsforsøk. Tida er no inne til å kunna diskutera einskilde saker meir fordomsfritt enn før.

Sjølv tar eg her opp to saker eg trur det er grunn til å diskutera:

1. Problemet med organisering, sikkerhet og klikkvesen.
2. Bergen Faglege Samorg.

(1) Organisering, sikkerhet, klikkvesen

=====

Slik eg ser dette nyttar vi i dag alt for mye arbeid på eit internt tungrodd apparat, vi har ein dårleg sikkerhet og eit klikkvesen utanom DS, som har tilgang til omlag same informasjon som DS.

A. Organiseringa. Her er eg for samanslåing av avdelingar t.d. til to faglege avdelingar i Bergen. Trur dette vil gje mindre internt byråkrati, færre opptatt i avd. styrer og færre møter. Det vil gjera avdelingane til betre grunneiningar i partiet, meir sjølvstendige avdelingar som kan fylla dei kravene partiet krever av ein avd. skikkeleg.

Meir arbeid kan leggjast i innl eingar/førebuingar, fordi dei som vil leia avd. vil få meir tid til å konsentrera seg om det.

Avd. vil kunne ta meir effektive tiltak, og føra meir reelle diskusjonar fordi fleire syn vil vere representerte, og sakene ikkje må skrivast ned og formidlast skriftleg vidare til andre små avd., som den vedgår.

Eit døme:

Fagleg lag av Bergen SV har diskutert det foreståande årsmøtet i Bergen Faglege Samorganisasjon, og på eit anna møte stoda framfor 1. mai i Bergen, minimumskrav til Samorgtog osv. Utifrå dette har dei tatt visse kontaktar, tiltak osv.

Å gjennomføra ein møteserie om det same i alle avd. med faglege kameratar hos oss, vill e kreva éno rmt mange møter, mye brevskriving osv. I praksis vil det vera eit fåtal lameratar som ville tatt avgjerda om kva politikk vi skal føra i Samorg osv.

Spørsmålet blir difor kva organiseringsform som gjev mest innflytelse til medlemene, som er mest effektiv, som nyttar ressursane til medlemene best ut og som krever minst byråkrati? Sjølv meiner eg vår noverande organiseringsform kjem dårlegast ut.

Nokon vil her reisa spørsmålet om demokratisk sentralisme, rimelegvis. Eg er for demokratisk sentralisme, men ein slik diskusjon vil stort sett berre vera matnyttig når ein diskuterer konkrete saker. Ein omlegging til færre, større og meir sjølvstendige avdelingar, vil auka demokratiet og effektiviteten i partiet. Men svekker den sentralismen? Eg meiner nei. Ein demokratisk sentralisme står oftare i motsetnad til byråkratisk sentralisme, enn til utglidd demokrati i kommunistpartiene.

No finst det sjølv sagt viktigare saker med demokratisk sentralisme som bør diskuterast, ikkje minst det ein likevektig kar som Bjørn N. [redacted] tek opp i februar-TF: Mitt forslag er meint som eit konkret tiltak for å bet-

ra demokratiet og effektiviteten i Bergen.

B. Sikkerhet og klikkvesen i Bergenspartiet. Sikkerheten i Bergenspartiet er elendig (t.d. ein fagl og tillitsmann kontakta ein kamerat i mi avd., han vill e vita kven denne "Peder" som skreiv i Solrenning var. Denne tillitsmannen har aldri vore med i partiet, men er derimot medlem av Marxistisk Gruppe Bergen). Utglidninga av sikkerheten har mange grunnar, eg vil ta opp ein av dei her, nemleg klikkvesenet.

Mi erfaring er at innanfor ein del miljø i partiet veit ein om det meste som hender, utan at ein har nokon organisasjonsmessig grunn til det. I samband med partikampen som raser her i fylket har dette utvikla seg på begge sider i striden. I tillegg kjem personleg drittkasting, mistenkleggjering av andre sine motiv osv. Etter kva eg ser består desse miljøene (på begge sider) ofte av den såkalla -68 varianten med eller utan proletære yrker. Felles er det derimot at dei held saman i fritida osv., naturleg nok ettersom dei har same kulturelle/sosiale/utdanningsmessige bakgrunn.

Faren er at desse miljøene ikkje får tilstrekkeleg påverknad frå vanlege folk sin virkelighet, blir sekteriske osv., ikkje ulikt religiøse foreningar/miljø.

Nok om det. Poenget mitt er at innanfor desse miljøene (og sikkert fleire stader) fins det folk som meir eller mindre har spesialisert seg i slarv om tilhøva i organisasjonen. Og som har inngåande kjennskap til alt som går føre seg, frå møter til

den einskilte medlem sitt kjønnsliv og familieforhold. Slike "sladrekkjer-ningar" som i eit kvart skikkeleg miljø ville bli bedt om å reisa til helvete, har gode tider no. For har ein ikkje saklege argument, kan ein i alle fall mistenkleggjera motstandarane sine, eller minska hans truverdighet. Og med så inngåande sjølvvurderingar som vi har hatt, fins det eit vell av personlege opplysningar å grafsa i.

Eit anna poeng er at informasjonen i dei ulike miljø er særskild ulik. Etter årsmøtet kom t.d. to kammeratar frå to ulike avdelingar til meg og kunne referera kva eg hadde sagt osv. på årsmøtet. I andre

avd. fekk dei berre vi det dei skulle osv. Det same gjelder delvis informasjon frå landsmøtet, ell er t.d. kven som sit i DS, kven som er k i Solrenning, TF osv. o

Kva er så vitsen med å gå så nøye inn på dette? Alle vil innse at den nødvendige stoda er uholdbar, og kun oppfordrer dei som veit minst til bli nysgjerrige. Nettopp derfor trur eg det er nødvendig å laga ein grenseoppgang mellom kva det er heilt nødvendig, halda hemmeleg, og kva som kan offentliggjeras til alle medlemmer og kva som kan offentl eggjeras til allverda. Ein del av vår sikkerhetspolitikk samsvarer ikkje med Nord 1982, medan andre deler er naiv. Ein generell moralsk innskjerping av sikkerhetspolitikken vår er korkje politisk eller sosialt mogleg. Derfor må vi gjera meir av det grå slarvestoffet kvitt

medan andre delar må gjera svart.

(2) Bergen Faglege Samorg

I skrivande stund ser det ut til å gå mot eit 1. mai tog i Bergen. Grunnlaget ser ut til å vera akseptabelt, sjølv om det langt frå er fullgodt. Historisk sett er truleg FFF-epoken over. Men Samorg er meir enn ein 1. mai tog arrangement. Samorg skal samordna arbeidarklassen i Bergen sine sosiale, kulturelle, økonomiske og politiske interesser.

Min påstand er at partiet i hovudsak har hatt ein sektersk/feilaktig politikk i høve til Samorg. Før eg kort skal gå inn på det, vil eg gjera ein avgrensning: Eg meiner ikkje Samorg er det viktigaste området for vårt faglege arbeid, det meiner eg er på arbeidsplassane, i klubbane og i foreningane.

Samorg har ca. 50 000 arbeidsfolk i Bergen som medlemmer. Det er organisatorisk viktigaste uttrykket for våre klasseinteresser. Det peiker ut over snevre faglege mål.

I dag har sosialdemokratiet kontrollen med dette maktapparatet. Vi har stort sett nedprioritert arbeidet her, og

mange har stempla heile greia som arbeidararistokratar sin tumleplass.

Eg meiner vi trenger ein seriøs analyse av folkene i Samorg, ein skikkeleg vurdering av kva alliansar det er mogleg å inngå her. Min optimisme her grunnar seg til kjennskap til delar av denne massen. Den er meir samansett enn einskilte sitt engel/gangster-syn. Med systematisk innsats her, samstundes med anna fagleg arbeid, trur eg vi i løpet av 6-8 års periode kan oppnå:

a. Å gjera Bergen Samorg til talerøyr for arbeidsfolk i byen, utover snevre fagforeningssaker.

b. Gjera sosialdemokratiet til ein mindretalsstrøming i Samorg, ved å laga ein treifagpolitisk opposisjon med utgangspunkt i den noverande opposisjonen i fagbevegelsen. I første omgang starta med uavhengige, venstresosialdemokratar, SV mfl. i dagens Samorg.

c. Knusa NKP sin innflytelse i Samorg og Samorgutval.

Dette krever ein analyse og ein plan, men det krever og at vi ikkje berre rir partikjepphestar i Samorg, at vi i praksis viser at det er meir som samlar enn som splittar venstresida. Og det er ein viktig sak, for slik plar eet ikkje se ut.

Godt ordskiye!

B [REDACTED]

DRAMATIKKEN KRING 1. MAI-INNSPURTEN FRA DAG TIL DAG

(skrivn 2. mai)

ONSDAG var det allmøte i Fagleg 1. mai Front. Møtet vedtok fleire hovudparolar for FFF: Stem nei til meklingsforslaga. - Støtt transportstreiken - innfri kravene. Samt ein homofili-parole. - Her kom og opp framlegg om eitt tog, eventuelt nytt allmøte for å avjgera det. Hovudkomiteen oppmoda til å trekka framlegget, og det vart trekt - til føremon for eit framlegg frå Torstein [REDACTED] som gjekk ut på: Aktivt diplomati på Samorg-møte dagen etter, freista vedta klare parolar til støtte for Transport,

samt fullmakt til Hovudkomiteen om å vurdera eitt eller to tog ut frå dette. Hovudkomiteen gjekk skarpt imot å gjera noko vedtak som ville skapa forvirring om FFF-toget. Møtefleirtalet avviste å ta opp framlegget.

TORSDAG var det utvida rep reserantantskapsmøte, eller "streikemøte", i Samorg, ope for alle medlemer. Grunnplanet ville ha meir aktiv haldning til støtte for Transport, det kom opp fleire framlegg:

- * 1. mai-komiteén måtte vedta parolar om å innfri streikekrava, mot politi-~~xxx~~overgrepa m.m.
- * Transport skulle få appell på Festplassen før toget skulle gå, og marsjera fyrst i toget.
- * Politisk demonstrasjon når toget passerte utanfor politikammeret.
- * 1 times politisk demonstrasjonsstreik på onsdag 5. mai, mot voldgift og politi-overgrep. Streiken skulle vedtas på Festplassen før toget gjekk. Kvar fagforening skulle røysta ved å heva fagforeningsfana.

Møtet hadde ikkje fullmakt til å vedta noko av dette - avgjerda måtte tas av 1. mai-komiteén, som skulle møtast dagen etter. Men stemninga var klar. Kjell [redacted] frå BMV sytte for at streikemøtet like fullt gjorde "vedtak" - uformelt - ved akklamasjon.

FREDAG kl. 0900 møttest så Hovudkomiteén i Fagleg 1. mai Front på nytt. Hovudkomiteén diskuterte den nye stolla, og vedtok med klart fleirtal at FFF som organisasjon skulle slutta seg til Samorg-toget.

Vilkåret var at så vel fana til FFF som alle hovudparolane fekk gå i Samorg-toget. Med to unnatak: Vi gjekk med på å trekka "Stem nei"-parolen. Parolen "Nei til boligdyrtida - AP's og Høyres ansvar" vart justert: 2. delen vart strøken. Dermed fekk parolen den utforminga han hadde før brotet med Samorg 15. april. - Formann i Samorg, Olaf Sandahl, ga telefonisk tilsegn om at FFF skulle få med fana og hovudparolane sine i toget, og på det grunnlaget gjorde Hovudkomiteén sitt vedtak.

FREDAG kl. 1600 hadde 1. mai-komiteén i Samorg sitt møte. Dei stadfesta alle løfte - med unnatak av eitt: Det vart ingen politisk demonstrasjon utanfor politikammeret. Framlegget mangla 2 røyster på å vinna gjernom.

For fyrste gong har FFF vedtatt å slutta seg til Samorg-toget, og FFF-fana vart boren langt framme i toget. - Var det rett å gjera slikt vedtak?

Det er ingen grunn til å ha illusjonar om Samrg. Demonstrasjonsstreiken som toget vedtok, var alt redusert til 1/2 times streik. Men lat oss nøkternt summere resultatene:

1. Transport fekk eit skikkeleg handslag. Avrøystinga med fagforeningsfaner på Festplassen, appellen, rekordoppslutninga i toget - alt dette må ha vore ei moralsk oppstivar av rang. Og moralske oppstivarar treng dei, no når dei snart står aleine om å gå imot fallboendet frå LO/NAF (2 kroners generelt tillegg). Kan henda har leiinga i Transport anbefalt eit dårleg kompromiss når desse linene kjem på trykk. Vil dei streikande då ha styrke til å røysta det ned? Det er eit viktig spørsmål.

2. Mange FFF-aktivistar kjende seg "overkøyrde" av den overraskande kuendinga dagen før 1. mai. Vedtaket i Hovudkomiteen var klart i strid med allmøtevedtaket. Men utspela frå streikemøtet i Samorg torsdag kveld snudde opp-ned på det heile.

Det var ikkje tid til å kalla inn til nytt allmøte for å diskutera dette: Hovudkomiteen tok avgjerd på eiga hand og køyrde ut nyheten i lokalradioen. Ikkje alle fekk vita om det. Var nokon usamde, hjelpte det lite å protestera.

3. AP-leiinga i Samorg fekk den hjelp a dei vona på - til å laga det største 1. mai-toget på år og dag.

4. Men mest glede opposisjonen i Samorg seg. Dei har heile våren arbeidd for eitt tog, eitt kamp-tog, i Samorg-regi - og det var dei som vann fram.

5. Revisjonistane hadde lita grunn til å gle seg. Dei intrigerte ivrig for å hindra einskap. Vi siterer frå bladet deira, "ARBEIDET": "Opplegget til årets 1. mai er...etter vår oppfatning uttrykk for at det har skjedd en høyredreining i forhold til 1. mai-opplegget tidligere år" (dvs. det er "antisovjetisk"). "Årsakene til dette er flere. Men et vesentlig forhold tvinges vi til å ta i betraktning.

Høyre-
sosialdemokratiet har
leflet med AKP/FFF i
håp om å kunne blåse 1.
mai-toget tallmessig
opp."

6. Det gjekk ingen
"Stem nei"-parole i to-
get. Den hestehandelen
gjorde vi. Men: Vi fekk
ein appell på Festplas-
sen (ved Arthur [redacted])
som bare kunne tolkast
som: Stem nei. Etter det
eg veit var det ingen
oppfordringar om å god-
ta meklingsframlegga i
jern&met, kjemisk, hot&
rest, bygning, grafisk.
Aktivistar i FFF sto
med ein stor "STEM NEI"-
transparent ved togruta
- truleg den einaste
transparenten som alle
såg. Men det var eit
tiltak som ikkje Hovud-
komiteen kan ta æra for.

Kva vert konklusjonen
på dette? Kvar får gjera
opp reknestykket etter
eige hovud. Men mi slut-
ning er klar:

SAMORG-TOGET VAR EIT KAMP-
TOG I ÅR, OG EI PÅTREN-
CANDE VIKTIG MARKERING
FOR Å STYRKA MORALEN TIL
DEI SOM NO ER I STREIK.
DETTE ER VIKTIG - NET-
TOPP FORDI FORBUNDSLEI-
INGA I TRANSPORT TRULEG
FØREBUR EIT KNEFFALL UN-
DER MEKLINGA SOM NO PÅ-
GÅR. VIL MEDLEMMENE HA

STYRKE TIL Å RØYSTA NED
EIT DÅRLEG KOMPROMISS?
DÅ TRENG DEI Å VITA AT
DEI HAR MANGE MED SEG -
SOM ER VILLIGE TIL Å
STREIKA FOR DEI ATTPÅ.

Om vi i denne stoda had-
de halde oppe vedtaket
om eit eige FFF-tog,
hadde vi bare stått på
sidelina til den kampen
som gjekk føre seg.

Dette er min konklusjon.
Andre er av ei anna meī-
ning. Eg utelukkar ik-
kje at eg tar feil, at
vi har tabba oss ut. Men
eg trur det ikkje. Vi
treng no eit oppsumme-
rande allmøte i FFF, for
runda av dette vårens
"mest dramatiske eventyr".

Leiv [redacted]
medlem av Hovud-
komiteen i FFF -82

Vedlegg
til
Solvenning
mai - 82.

Vedtak

=====

Vi vil forlange at navnene på de 25 medlemmene som har gått ut, blir offentliggjort internt ~~for~~ for alle partimedlemmer. Partiledelsen må dokumentere å få Tors ein ~~til~~ til å dokumentere de 25 navnene, og partiledelsen må sjukke med hver enkelt ~~av~~ av de 25 for å høre om de virkelig har skrevet under på oppropet. Det er ingen privatsak å gå ut av parti t på denne måten, dette må alle partimedlemmer få fullt innblikk i. Dette er også viktig av sikkerhetsmessige grunner.

E ~~til~~

Tillit til massene og sjølkritikken er to nøkkelledd i et kommunistisk parti. Jeg mener partiet nå mangler begge leddene og at disse manglene er viktige årsaker til medlemsflukten fra partiet. Jeg bygger bl.a. på disse sakene:

1. I DS oppsummering av distriktsårsmøtet (TF-april) blir opposisjonens politiske nederlag fremhevet, nederlag den utvilsomt led. Men i punkt 4, "vurdering", blir opppsisjonens bidrag til avdekking av svakheter i partiet fullstendig oversett. Ingen oppsummering av hva DS-lederne sjøl kan ha lært av kritikken. Ingen sjølkritikk for feilene DS-flertallet åpenbart har begått.

2. I "om 1. mai, viktig melding", blir det gitt en omfattende, prinsipiell begrunnelse for to tog (sosialdemokratiets klassesvik og forsonlighet overfor Sovjet). Muligheten for at massebevegelsen i tariffoppgjøret kan presse Samorg til vedtak

som gjør enhet mulig blir ikke nevnt med en stavelse. Hovedsaken er at vi (partiet) må avsløre, må skrike opp, må gå opp de prinsipielle skillelinjene. 28.4. fremmer noen FFFere forslag om å forsøke å presse fram vedtak i Samorg som gjør enhets- tog mulig. Det blir avvist, blir ikke tatt opp, med henvisning til demokratiet. Likevel fatter partiledelsen

vedtak om ett tog etter Samorgmøtet, som på egen hånd beveget seg i riktig retning. Vedtaket var etter min mening riktig, men framgangsmåten er blottet for tillit til massene: Direktivet er uten innsyn i den massebevegelsen oppgjøret og streikene var. Av visningen av vedtaksforslaget på FFFmøtet viser det samme og forakt for medlemsdemokratiet i FFF. Det endelige partivedtaket (enn lykkelig) har i hvert fall ikke dekning i demokratiet: Ingen medlemmer var med på det. All var kommandert til å gå et annet sted enn i Samorg-toget - uten noe forbehold om at massebevegelsen kunne føre til et

3. Bjørn Ni [redacted] har et innlegg i TF-februar om det tilsynelatende monolittiske landsmøtet.

Var det ikke motsigelser der, bør de ikke fram for medlemmene, spør BN.

S [redacted] har følgende

svar: Det går ikke å referere innlegg fordi det åpner for forvrengninger og feiltolkninger.

"Derfor måtte vi holde oss til protokoll og skriftlige vedtakxlegg"

Dette svaret viser minst to ting. - S [redacted] forstår ikke hva saken dreier seg om. Enkeltinnlegg er ikke det vesentlige. Det vesentlige er å få innsyn i politiske tendenser på møtet, hvilke linjer sto mot hverandre, hvor sterkt sto de forskjellige, og hvordan gjøre seg bedre kjent med dem, de ulike linjene? - Svaret viser at p artiformannen ikke forstår betydningen av

kunnskaper om virkelige motsigelser i partiet, som selve råmaterialet for det interne partilivet. Vedtakene er viktige, men minst like viktige er motsigelsene og tendensene. Ledelsen i et kommunistisk parti må legge minst like mye arbeid i å klargjøre synspunkter og linjer i partiet som de er uenige i, som å begrunne fortreffeligheten av egne vedtak.

Disse tre sakene viser det samme, mistillit til massene og ingen forståelse for sjølkritikken, for at opposisjon i partiet som oftest er bra også når opposisjonen i hovedsak tar feil.

[redacted]
6.mai 1982

TIL FRED- OG FORSVARSDISKUSJONEN del 1.

Fredsbevegelsen

=====

Jeg har tenkt å kaste meg inn i diskusjonen om freds- og forsvarspolitik i Solrenning. Planen er å lage 2, helst 3 artikler (er ikke sikker på om jeg får til den ene av disse). Den første av disse omhandler fredsbevegelsen, videre har jeg tenkt å ta opp internasjonale forhold, og Norges forsvar.

Jeg behandler begrepet fredsbevegelse som en politisk strømning, løsrevet fra organisasjoner. Andre plasser behandler jeg "Nei til atomvåpen" (NTA) spesielt. Jeg håper ikke dette skaper misforståelser. Jeg tror vi er et godt stykke på vei enige i å vurdere hvilke krefter internasjonalt som trekker i retning av å framskynde eller utsette en ny imperialistisk krig. Jeg tenker på sånne ting som de væpnede kampene i Afghanistan, Eritrea osv., arbeiderbevegelsen i de to supermaktene, allianseforskyvning i Sovjets favør mm.

Det er i et sânt perspektiv vi må se vår politikk i Norge. Selv om den norske regjeringa hadde en aktiv og helt korrekt politikk mot en ny omverdslingskrig, så vil det bare ha påvirket, og ikke alene ha avgjort utviklingen. Til og med Kina etterhvert mektige internasjonale innflytelse sett ut til å komme til kort her.

Når dette er sagt, så er sjølsagt ikke sånn at det er likegyldig hva vi fortar oss her på berget. Tvert imot er det faktisk sånn at hvis vi ikke er prinsippfaste og neaktive her, så kan vi komme til å legge forholdene becre til rette for en sovjetisk invasjon, det vil si å trekke i retning av å framskynde krigen. Det er så å si å ro oppover ei elv, for du trøbbel underveis, og raser du nedover.

På den andre side har vi med en riktig politikk bidra til å gjøre Norge til et så lite attraktivt angrepsmål som mulig.

Dette vil virkelig ha innflytelse på et krigsutbrudd, og derfor bør dette være vårt viktigste perspektiv på fredsarbeidet.

De viktigste problemer som ligger og lurder her, og som med en feil håndtering vil trekke i retning av å framskynde krigen er:

1. At det i fredsbevegelsens navn blir reist paroler som krever en forskyvning av det militære styrkeforholdet i Sovjets favør.

2. At pasifismen ikke bare er et fromt og naivt ønske om fred og fordragelighet, men at det er imperialismaktens aktive våpen for å demokratisere verdens folk, og dermed lettere å oppnå militære seire.

Når det gjelder det første punktet, så var parolen: "Et atomfritt Europa fra Polen til Portugal" en sånn parole. Derfor sendte da også Bresjnev hilsmingstelegram til fredsmarsjen i Paris.

Dette har jeg inntrykk av ble forstått etterpå av viktige deler av fredsbevegelsen. Jæmfør Eva Nordland's uttalelser på TV i fjor sommer. Her tror jeg AKP(m-l) kan klappe

relativt ubeskjedent på brystet, og oppsummere en seier, som i hovedsak var et resultat av vår polemikk mot denne parolen.

En annen sånn parole er NTA's "For et atomfritt Norden": Dette er ikke bare en dårlig, eller nestbeste parole. Det er en parole som krever fortsatt, styrket og traktatfestet sovjetisk kjernefysisk overherredømme i nordområdene. Jeg trodde det var umulig å sparke seg sjøl i nakken, men denne parolen har vist at jeg tok feil.

Betyr så dette at jeg mener NTA er en krigsfremmende faktor? Jeg mener NTA har en del bra paroler, som: "Nei til utplasing av Pershing og Cruise-raketter," og "Fjern SS 20 rakettene". Men NTA har altså en krigsfremmende parole, enten vi liker det eller ikke.

Hvilken retning i NTA som veier tyngst her, er ikke avgjort og vedtatt en gang for alle. Dette er en prosess som krever hard kamp, og hvor bare framtida vil vise hvordan NTA ender opp.

Dette blir litt av en nøtt å knekke f.eks. til 1. mai. Jeg er for å gi relativt store taktiske konsepsjoner for å oppnå brei enhet, men jeg vil samtidig finne det tragikomisk medet tog som sier 1) Kamp mot begge supermaktene, og 2) Ja til en traktatfestet styrking av den mest aggressive supermakten i nordområdene.

Det andre problemkomplekset, pasifismen, er litt mer mangeartet. Den ren dyrkede pasifismen sier ja til all nedrustning, og nei til all krig. Sånne ideer fins i stort omfang i miljøet rundt SV og NTA. Her har partiet programfestet en klar analyse, og vi har årelang erfaring med å takle sånne saker. Dette er relativt ukomplisert. Derimot har pasifismen en del barnebarn, og kusiner og nevøer som er litt mer kinkige å hamle opp med.

Angsten for et altutslettende ragnarokk er det viktigste her. Jeg har sjø l hatt sånne mareritt, og jeg tør påstå at den som ikke er redd for krigen, har enten et perverst, eller et overnaturlig følelsesliv, eller har ikke forstått alvorret i situasjonen.

Denne angsten er gunstig for supermaktene, særlig hvis vi mister helt fatningen. Hvis vi ser på det arsenalet av strategiske og taktiske kjernevåpen som supermaktene disponerer, så sier det seg sjølv at alt dette ikke er produsert med tanke på vinningskrig. Hvorfor er det så produsert? Dels er det et resultat av anarki i produksjonen, dels er det en følge av rivaliseringen mellom supermaktene. Men aller viktigst er å vise verden at supermaktene er uslåelige, at en hver motstand er selvmord. De er produsert for å spre pasifisme, da opp når man lettere militære seire. Her kommer Hanna Kvanmo og Steinar Hansson innsats i sitt rette lys med morfir i stedet for tilfluktsrom. Kunne vi ikke heller gjøre dette litt mer konsekvent, og rigge opp personlige galler rundt om på arbeidsplasser, skoler og i barnehager, så kunne folk stupe i løkke med det samme flyalarmen gikk? Disse sakene er så perverse, og representerer en sånn utrolig menneskeforakt, at de fortjener ikke å bli glemt i en skuff.

Problemet er at fredsbevegelsen fokuserer alt rundt selve våpnene, og peker ikke på imperialismen og politikken som drivkrefter før, under og etter en nyfordelingskrig. Da blir selvfølgelig resultatet deretter. Man oppnår å skremme vettet av en del folk, og man tilselærer dermed imperialismens sanne karakter. Imperialismen er nemlig historisk dømt til å lide nederlag. Dersom denne egenkapen hos fredsbevegelsen får utvikle seg i framtida, kan vi se for oss følgende gavepakke til supermaktene, nemlig "Folkebevegelsen for spredning av pasifisme, atompanikk og for latterliggjøring av en hver tanke om militær motstand."

Jeg er sjal for å jobbe i NTA. Der finnes en masse bra ungdom, mange voksne kvinner, og mange småborgerlige intellektuelle. Jeg er for å vinne disse massene for vår politikk. Men vi må samtidig ha klart for oss hvilke begrensninger dette arbeidet har. Ikke en gang titusener av fredsmarsjer, uendelig lange, kan påvirke supermakene i noen avgjørende grad.

Det som drimot kan påvirke dem, er et språk de forstår, nemlig hvorvidt Norge vil bli et vanskelig militært problem å hankes med. Derfor er jeg for at vi gjør en prioritering, der arbeidet for et sterkt nasjonalt forsvar blir sett på som viktigere enn arbeidet i NTA.

Her lider både vår eksterne propaganda, og våre interne diskusjoner av underernæring. Jeg har ikke sett et eneste innlegg i Solrenning som tar opp hvordan vi skal styrke Norges nasjonale forsvarsevne.

Er det sånn at vi har for mange kulturradikale fordommer mot å bevege oss inn på de uniformerte's enemerker? Er vi for redd for å skitne til hendene til å sette oss ved samme bord som yrkesoffiserer og diskutere invasjonsforsvar?

I så fall er dette en annen slektning av pasifismen. Dette vil jeg komme tilbake til i et seinere innlegg.

HÅK

Pkt. 1 Grundig diskusjon og analyse av hvilken rolle vårt parti spiller i arbeiderbevegelsen og i en revolusjonær situasjon.

Pkt. 2. Hva er realpolitikk og hva er fantasipolitikk i forhold til dagens situasjon?

Dette blir eventuelt en diskusjon som gir rom for studier, slik at vi blir mer skikket til å bruke eget initiativ, jobbe mer effektivt med konkrete saker og til å stå på egne ben i politiske spørsmål.

Pkt. 3. Skaffe materiell til illegal virksomhet. Sørge for kontaktmuligheter evt. oppholds- og møtesteder. Gi 2.2.-kassifiserte medlemmer oppgaver som tar sikte på fremtidig illegalitet.

Her blir det rom for diskusjon og studier om hva som gikk galt da store organisasjoner ble rullet opp sist det var krig her i landet. Muligens vet noen noe om hva som skjedde andre steder i verden under slike opprullinger. Samtidig vil det kunne gå an å gjøre noe praktisk med dette. Det er jo det aller viktigste

Pkt. 4. Opprettelse av et politisk forum.

Her tenker jeg meg at vi kunne drive diskusjonen på et løsere grunnlag enn i partilagene. Forumet kunne drives f.eks. i forbindelse med bok-kafé. Om bare partiet skal drive dette stedet eller om vi skulle ta kontakt med progressive i fagbevegelsen, politisk uavhengig eller sammen med fronten det har jeg foreløpig ikke tenkt skikkelig gjennom, men det kunne jo være et diskusjonstema. Jeg tror at et slikt "fritt" forum ville gi oss nye ideer. Resultatene av diskusjonene her, kunne oppsummeres på partimøtene og evt. gi oss tips om vi er på riktig eller feil kurs. Vi får større bakkekontakt, noe vi absolutt trenger. Jeg tror det ville være verdt et forsøk i alle fall.

Begrunnelse for hvorfor jeg mener dette er viktig.

Årsmøtet i fylkespartiet er over og et nytt DS er valgt.

Det har vært et urolig år preget av stor uenighet innad i partiet. Jeg tror at nettopp de uforsonlige diskusjonene, sterkt preget av personlig affekt har ført til nettopp den handlingslammelsen som DS har vært preget av og som spredte seg til avdelingene.

Oppsisingen bør ta sin del av skylda for at forholdene har vært umulig å samarbeide under, og har ført til antagonistiske motsetninger istedenfor å forene motsigelser.

Jeg håper at det nye DS har lært av dette og vil bli mer handlekraftige og utføre sine plikter overfor medlemmene når "belgene" nå har lagt seg.

De punktene jeg her har nevnt som forslag til diskusjons- og arbeidsprogram mener jeg vil være med på å skape noe vi kan stå sammen om. For motsigelser vil vi alltid ha.

Slik jeg ser situasjonen nå er det oppgaver som samler oss som trengs. Fordi at det er generelt sett vanskeligere tider vi går i møte. Om vi ikke akkurat ser enden på kapitalismen, så skinner vi overproduksjonskrisa (jvf Jernverket i Mo i Rana).

Som arbeidsfolk får vi mindre økonomisk utbytte av arbeidet vårt, arbeidsplasser forsvinner, arbeidsløshet blant unge og eldre vil øke. Vi får dårligere helsevern, skolene raseres og jeg kunne sikkert ramse opp mer.

Dette er ting vi i vårt lille parti ikke kan hankses med (det ser ikke ut til at de store partiene har hell med seg heller). Vi har ikke ett alternativ å stille opp med som kan gjøre noe bedre nå. Vår oppgave kan og bør være å støtte de arbeidsfolk, skoleelever, foreldre m.fl. som kjemper for sin rett. Det mener jeg også vi gjør.

Tida da vi var i medvind er kanskje over. Jeg tenker på ting som samlet oss uted. Slik som KK-arbeidet, "fei dem ut"-kamp anjen i fagbevegelsen samler oss ikke lenger. Derfor sloss vi innad. Jeg ser det nesten som en naturlov at "når krybben er tom, bites hestene." Jeg mener at det er denne tomme krybben som har skapt problemene innad. Man kan kalle problemene mye rart fra maktkamp til demokrati-disiplin. Det vi nå må samles om er å få noe felles igjen. Kanskje en diskusjon om de punktene jeg har sett opp kan hjelpe?

Dette er kanskje en litt
tynn begrunnelse, og jeg
kunne sikkert ha uttrykt
meg mer presist om de for-
skjellige punktene, men
jeg håper inderlig at det
vil bli en større disku-
sjon om det jeg har nevnt
slik at mange kan uttale
seg om disse sakene.

N

TO VEDTAK FRA BOLIGAVDELING

Vedtak ang. boligavd.
 =====

Avdelingen mener at boligavdelingenes positive rolle i partiet har vært undervurdert, bl.a. gjennom den kaderpolitikken som har vært før. Boligavdelingene har vært sett som oppsamlingssteder for folk som ikke hensiktsmessig kunne plasseres i faglige eller fagavdelinger. Dette har bl.a. forårsaket stor gjennomtrekk av folk i disse avdelingene, og medvirket til nedleggelsen av boligavdelinger. På denne måten er partiets arbeid med f.eks. Klassekampen og RV blitt svekket. Vi mener at partiet må sette som mål å styrke de eksisterende boligavdelinger og utvikle flere boligavdelinger, også når andre løsninger kan være mulige for de aktuelle vedtakene.

Fortsatt vedtak

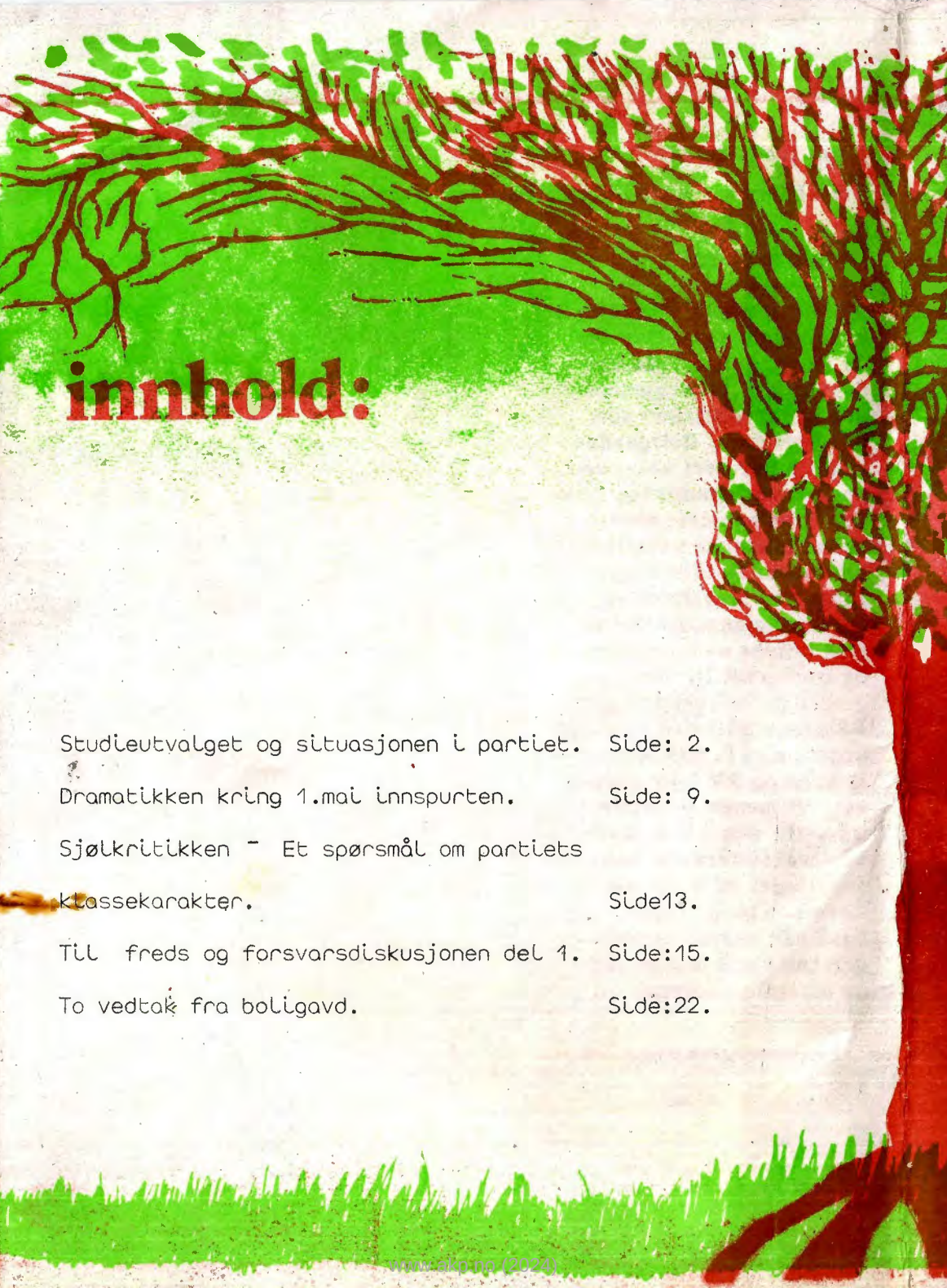
Kopi fra side 22:

TO VEDTAK FRA BOLIGAVDELING

Vedtak ang. boligavd.

Avdelingen mener at boligavdelingenes positive rolle i partiet har vært undervurdert, bl.a. gjennom den kaderpolitikken som har vært ført. Boligavdelingene har vært sett som oppsamlingssteder for folk som ikke hensiktsmessig kunne plasseres i faglige eller bransjeavdelinger. Dette har bl.a. forårsaket stor gjennomtrekk av folk i disse avdelingene, og medvirket til nedleggingen av boligavdelinger. På denne måten er partiets arbeid med f. eks. Klassekampen og RV blitt svekket. Vi mener at partiet må sette som mål å styrke de eksisterende boligavdelinger og å utvikle flere boligavdelinger, også når andre løsninger kan være mulige for de aktuelle kadrene.

Enstemmig vedtak.

innhold:

Studieutvalget og situasjonen i partiet. Side: 2.

Dramatikken kring 1.mai innspurten. Side: 9.

Sjøl kritikken - Et spørsmål om partiets
klassekarakter. Side13.

Til freds og forsvarsdiskusjonen del 1. Side:15.

To vedtak fra boligavd. Side:22.